

- בארבע אה"צ באו אצלי גלילי, בן אהרון, כרמל ובר-יהודה. שוחחנו שעהיים. פתח בר יהודה בנימוקים נגד - העולם האסיאתי יגנה אותנו, היהודים יהיו נגדנו. קנוניה עם אימפריאליסטים וכו'. אחריו חזרה החזיק בן אהרון. גם התרעמו שהעמדו לפני מצב שמוכרחים לענות עליו כן או לא. אילו הם ניהלו המו"מ היינו מקבלים כל החמיכה האפשרית מצד צרפת, - מבלי שנוטיע כעוזריהם. כשלחצתי להגיד לי העיקר: כן או לא - אמרו: כן, כי עלי לדעת עמדתם בשאלת הבטחון וכו'. ניסו לעורר שאלת "התשובה" ושחוף יגאל - כי הוא בקיא בנבב. שאלתי מתי יגיע יגאל? אינם יודעים, כי הוא במשלחת היוגוסלבית.

החלטתי להזמין למחר בבוקר אנשי ה"צ: חזן, יערי ושני חבריהם בממשלה.

28.10.56, יום א'

בבוקר שוחחתי עם אנשי מו"מ: יערי, חזן, ברזילי, בנטוב. השיחה נמשכה שעהיים. הם הביעו חששות, במידה ידועה התנגדות, אבל הודיעו שהם בסירה אחת, וביקשו להתייעץ ביניהם. השיחה בינינו נמשכה שעהיים. הלכתי לישיבת הממשלה והם הלכו להתייעץ - אבל לא שהו זמן רב. כשבאו הודיע לי בנטוב שיחסם שלילי למכנית אבל ישאו באחריות. לפני היפרדי מהם אמרתי להם שאם גם יתיחסו בשלילה אבל ישארו בממשלה - אסור להם לצאת בגלוי בהודעה שלילית, כי זה יפגע במוסר החיילים.

- ישיבת הממשלה החלה בשעה 10.30 ונמשכה עד 2 אה"צ יחד אחי, היא נמשכה עוד זמן מה אחרי לכתי. בנטוב וברזילי אחרי קצת כי הוסיפו להתייעץ עם יערי

וחזן. כשבאו שאלחי את בנסוב במתקא מה החלטתם. ענו: "לצערנו לא נוכל לחייב את התכנית, אך נשא באחריות."

אם כי כל חברי המטלה ידעו כבר כל הסיפור וכל אחד מהם כבר הביע דעתו - סיפרתי הענין שוב, והוויכוח נמשך כאילו שמעו על כך בפעם הראשונה, האריכו בדבור ברזילי, כרכל ובר יהודה, דברו גם שירא, בורב, קדיש, ספיר, אטכול, רוזן, גולדה - ועניתי מה שעניתי. כשהקמדתי היאלח להצבעה הצביעו כולם בעד, מחוץ לברזילי ובנסוב שהצביעו נגד, אך הוריעו כי יסאו באחריות מלאה, למרות דעתם.

- חוץ כדי הכירור הציע לי בנסוב בכתב: "יש באילח סמינת דייב קטנה. אולי אפשר לשלוח אותה לדוג מחר בסביבת המיצרים ואליהם יעזור שהמצרים יתפסו אותה". שאלחי אם חריגים יהיו מוכנים להסתכן - ענה "יש להטיל זאת על חיל הים. הם יכולים לקבל הסמינת".

- מהסיבת הלכתי לנשיא ואחרי הארוחה ספרתי לו דו"ח על התחלטת ועל התכנית.

